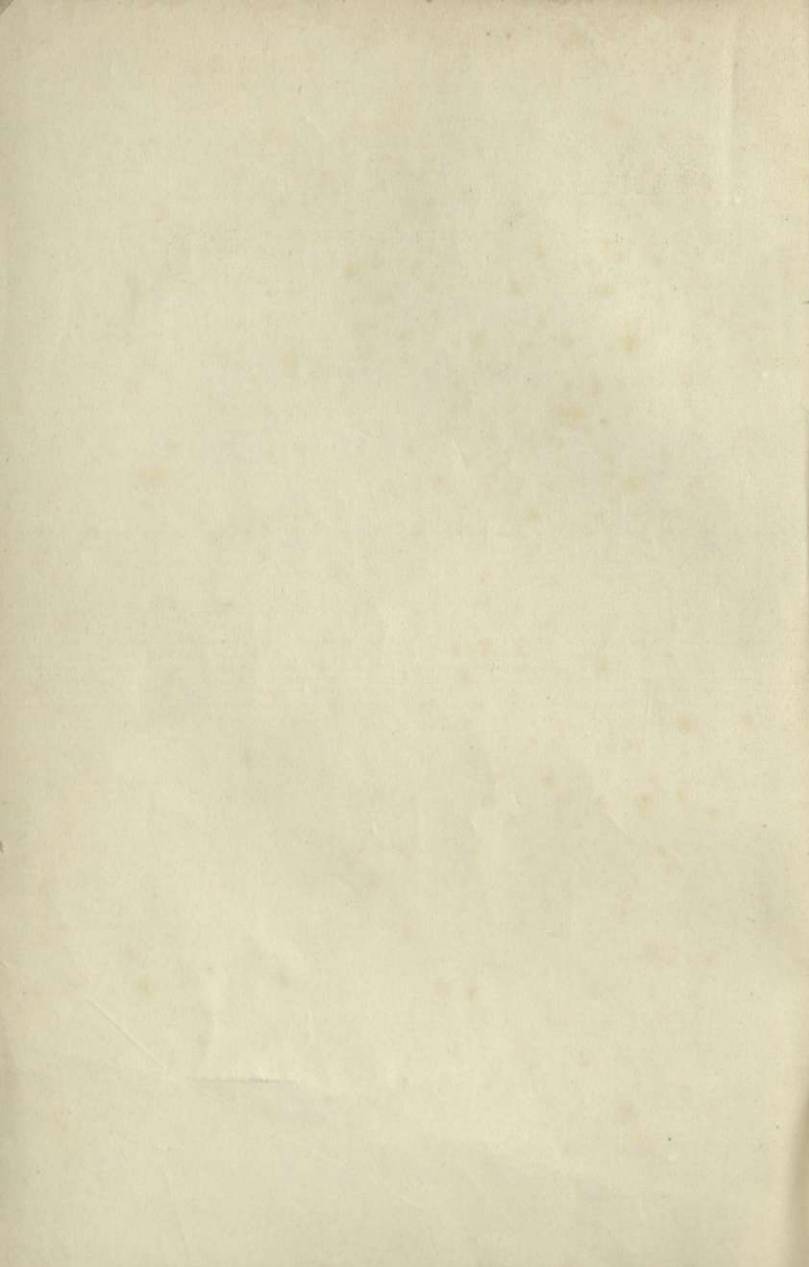

108554

KAJ TI JE POTREBNO

Kaj ti je potrebno

razloženo v
sedmih biblijskih razpravah
od
J. F. Rutherforda

Stran

3	Novi vladarji zemlje.
12	Kaj je ljudstvu najbolj
potrebno.
20	Kraljestvo.
28	Tolažba.
37	Kje boš v vstajenju?
46	Jehovine zahteve.
55	Blaginja.

108554 a

Biblija, katere resničnost sodnik Rutherford
v svojih knjigah popolnoma dokazuje, je bolj
zabavna, v svoji preprostosti in logičnosti
mikavnejša in v svoji razlagi o namenu člo-
veštva presenetljivejša, kakor vse od ljudi
spisane knjige.

Copyrighted 1936
and published by
WATCH TOWER

BIBLE AND TRACT SOCIETY
INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION
BROOKLYN, NEW YORK, U. S. A.

108554

Bern, Magdeburg, Wien, Brno, Paris, London, itd.

»WHAT YOU NEED«, — Slovenian.

DF 24 659/1951
Printed in Yugoslavia.

Tiskala Ljudska tiskarna d. d. Maribor. — Odgovoren
Jos. Ošlak v Mariboru.

Novi vladarji zemlje

Jezus je učil svoje naslednike tako-le moliti k Jehovi: Pridi k nam Tvoje kraljestvo; zgodi se Tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji. » Od tedaj se je že mnogo govorilo o ustanovitvi kraljestva Božjega na zemlji. Najodličnejši nauk Biblije je nauk o Božjem kraljestvu na zemlji, ki bo prineslo blaginjo vsem zemeljskim rodovom. Kako bo to kraljestvo delovalo, je vprašanje, s katerim so se že mnogi pečali. Sv. pismo jasno izjavlja, da ne more nikdar noben človek videti Jehove in pa, da je Kristus Jezus verna podoba Jehovina. Iz tega sledi, da ne more nikdar noben človek videti Božjega Kristusa. To dokazuje končnoveljavno, da se Kristus ne bo prikazal narodom na zemlji kot njihov vidni vladar. Kako pa bo potem Gospod lahko uvedel svojo pravično vladavino ali vlado na zemlji?

Mnogi verniki so izjavili, da je Bog takozvanemu »organiziranemu krščanstvu« naložil dolžnost in nalogo, spreobrniti svet in na ta način ustanoviti kraljestvo Božje na zemlji. Takšna trditev nasprotuje Sv. pismu; poleg tega dokazujejo splošno znana dejstva, da so se takšna

prizadevanja v petnajstih stoletjih popolnoma izjalovila, nadalje, da vlada danes med takozvanimi »krščanskimi« narodi večja nepravica, kakor v kateremkoli delu sveta.

V minulih stoletjih so ljudje organizirali vlade in poskušali vladati; toda radi njihove nepopolnosti so se ta prizadevanja ponesrečila. Vedoma in nevedé so zabredli pod satanovo gospostvo. Zato pravi Sv. pismo, da je hudič nevidni vladar ali bog tega sveta. Pošteni ljudje, ki dobro hočejo, še nadalje volijo može za opravljanje vladnih poslov, z upanjem, da bodo tako lahko pripravili pravičnost. Nobenega uspeha niso imeli in nemogoče je, da bi na tak način ustvarili pravičnost, kajti organizacije na zemlji so pod satanovim vplivom in kontrolo. Prerokbe in tudi dejstva, ki jih opazujemo, dokazujejo, da bo Jehova po svojem Sinu uničil satanovo oblast in organizacijo, in potem bo Kristus neomejeno gospodoval nad zadevami na svetu.

Kadar bo Kristus Bog tega sveta in bo neomejeno gospodoval nad njegovimi zadevami, ali bodo tedaj politične organizacije med ljudmi še nadalje volile uradnike za različne službe? Čisto gotovo, da ne! V Danielu 2 : 44 pravi Jehova, da njegovo kraljestvo ne bo prepuščeno nobenemu drugemu narodu. To pomeni, da razven oficijelne Jehovine organizacije nihče ne bo imel posla z vladnimi zadevami sveta. Ta resnica sama naj bi bila velika tolažba za vse, ki so bili zatirani za vlade krivičnih vladarjev. Nepopolni ljudje so več ali manj sebični in kjer

prevladuje samoljubje, ne more biti pravične in popolne vladavine. Radikalna gibanja — kakor komunizem ali boljševizem — ne bi nikdar mogla postaviti zaželjene vlade, ker so ravno tako sebične kakor druge organizacije. Čim večja je nevednost in sebičnost, tem manj zadovoljiva je vladavina ali gospostvo. Vsem, ki razmišljajo, mora biti danes jasno, da nobeden od sedaj na svetu živečih ljudi ne more ustanoviti pravične vlade in jo izvajati. Zato naj bi vsak misleči človek pazil na način, kako hoče Jehova ustanoviti pravično vlado med ljudmi. Biblija nam te resnice jasno razlaga. S kratkimi besedami Vas bom na to opozoril. Vse podrobnosti in dotični svetopisemski dokazi so zapisani v knjigah, ki razlagajo Sv. pismo, in ki naj bi jih Vi istočasno s svojo Biblijo skrbno proučili.

Čas od Kristusovega vnebohoda do njegovega kraljestva je služil za to, da so bili izbrani oni maloštevilni ljudje, ki so se Bogu popolnoma vdali. Izbrani so bili in so se odločno ločili od sveta; ti so pravi Kristusovi nasledniki. Če bodo zvesto vzdržali do konca, bodo ob svojem času večno združeni s Kristusom v nebesih in bodo — kakor On — nevidni človeškim očem. Nihče ne bo videl, kako se bavijo z zadevami na zemlji.

Sedaj Vas pa spominjam na to, da so nekaj tisočletij pred križanjem Jezusa Kristusa živeli dobri ljudje na zemlji. Od dni Edena do prvega prihoda Kristusovega je bilo precej mož, ki se

niso hoteli vdati hudičevemu vplivu. Vedno so stali neomajno na strani Boga Jehove. Sv. pismo jih imenuje zveste, ker so bili Bogu zvesti. Zato so tudi sprejeli Božje priznanje. V tistem času, ko je bival Jezus Kristus na zemlji, so vsi ti zvesti bili že mrtvi, razven Janeza Krstnika; pa tudi Janeza Krstnika so ubili pred Jezusovim križanjem. V 11. poglavju Matevža je zapisana jasna izjava Jezusova, da Janez Krstnik ne bo nikdar v nebesih. V Janezu 3 : 13 je Kristusova izjava, da nobeden od zvestih, ki so umrli pred njim, ni prišel v nebesa. Vzrok za to je dejstvo, da je bila pot do nebes odprta za ljudi šele po vstajenju in vnebovzetju Kristusovem. Kristus mora biti prvi, in je to tudi in ima prednost pred vsemi.

Sveto pismo izjavlja nato v jasnih besedah, da je Bog pripravil bivališče zvestim; ki so umrli pred Kristusovim prihodom, in da bo njihovo mesto boljše kakor ga bodo imeli drugi ljudje. V 11. poglavju lista Hebrejcem je imenoma navedeno določeno število teh mož. Seznam se začena z Abelom, nato sledijo imena Henoh, Noe, Abraham, Izak, Mojzes, Samuel, David, Barak in vsi sveti Božji preroki. Ti ljudje so opustili posvetne zadeve in se popolnoma posvetili Bogu. O njih je v listu Hebrejcem 11 : 16 zapisano, da so stremeli po boljši vladi, t. j. po nebeški vladi ali nebeškem kraljestvu. »Zato se jih Bog ne sramuje, imenovati se njih Boga; zakaj pripravil jim je mesto.« Vsi ti možje — tako je zapisano — so umrli v zvestobi, toda ne

da bi sprejeli, kar je Bog obljubil. Sprejeli tega niso pred svojo smrtjo, ker od Boga določeni čas še ni prišel. Nato pravi Sv. pismo, da bodo po končanem izboru teh udov Kristusovega telesa zgoraj imenovani zvesti možje postali popolni in da bodo dobili svoje mesto v Božji organizaciji.

Kako pa jih bodo naredili popolne? Zapisano je, da bo Kristus v začetku svoje vlade sodil tako žive kakor mrtve. Mrtvi morajo vstati ali se prebuditi od mrtvih. To je v skladu z Jezusovimi besedami v Janezu pogl. peto, da bodo vsi tisti, »ki so delali dobro«, v vstajenju od mrtvih dosegli življenje. Oni zvesti možje so umrli kot dobri ljudje, in Bog jih bo prebudil v življenje kot popolne ljudi.

Zopet Vas spominjam na to, da so bili ti zvesti — kakor poroča Biblija — v Izraelu dolgo časa znani kot »očetje«. Izraelski narod je bil mnogo let od Boga izvoljeno ljudstvo, in oni zvesti in resnični možje so se odlikovali kot očetje ali voditelji tega naroda. Sv. pismo pojasnjuje, kakšno mesto bodo imeli ti zvesti možje v Božjem kraljestvu pod Kristusom. V psalmu 45 : 16 je zapisano: »Na mestu očetov tvojih bodo sinovi tvoji, za vojvode jih postaviš po vsej zemlji.« Kdor bo kedaj dosegel življenje, ga bo sprejel od Jehove po Kristusu Jezusu, in prerok Izaija govori o Jezusu Kristusu, Mesiji, kot o »večnem očetu«. Če bo one zveste može prebudil od smrti in jih kot popolne ljudi privedel nazaj na zemljo, jih bodo po pra-

vici imenovali njegove »sinove«. Ta prerokba torej prikazuje, da bo Kristus, Kralj, te zveste postavil za kneze ali vidne vladarje na zemlji.

To pomeni: lahko pričakujete, da boste kmalu videli, kako se bodo Abraham, Henoh, Mojzes, David in vsi drugi zvesti možje vrnili na zemljo. Toda prišli ne bodo s starimi in nagubanimi obrazi in tudi ne z dolgimi, valujočimi bradami. Vrnili se bodo krepki kakor v prvi moški dobi, močni in krepke volje, obdarovani z jasnim pogledom in sijajnimi duševnimi darovi. Ker so popolnoma posvečeni Bogu in pod njegovo kontrolo in najvišjim nadzorstvom, in ker so vidni namestniki velikega kralja zemlje, bodo delali le to, kar je prav. Zato je zapisano (Izaija 32 : 1): »Glej, v pravičnosti bo kraljeval kralj in po pravici bodo kneževali knezi.«

Kristus Jezus je Kralj in njegova vlada bo pravična; ti zvesti knezi ali namestniki na zemlji bodo izvajali njegove sodbe ali odločitve in vse njegovo gospodovanje ali vladanje se bo vršilo v pravičnosti. Oni možje bodo vidni vladarji vseh narodov na zemlji, in ljudje se bodo kmalu naučili jih spoštovati, ljubiti in se jim pokoriti.

Nihče ne bo mogel na noben način nespodobno nanje vplivati, in podkupovanje bo popolnoma neznano. To bo čista vlada. Služba onih mož bo le v tem, da bodo sklepe velikega in pravičnega kralja Kristusa Jezusa spreminjali v dejanja. O sreči, ki bo prišla nad ljudstvo pod njegovo vlado, je zapisano v psalmu

Novi vladarji zemlje

72 : 6-8: »Pride kakor vlaga na pokošen travnik, kakor deževje, ki namaka zemljo. Pravični bode v cvetu ob času njegovem, in miru bo obilost do morja in od velereke do mej zemlje.«

Jehova je rekel Abrahamu: »V tvojem semenu bodo blagoslovljeni vsi narodi zemlje.« Bog izpolni vselej svoje obljube in v določenem času bodo vsi narodi na zemlji sprejeli njegove dobrote. Eden od navdahnjenih piscev Biblije, apostol Peter, ki je poznal to Jehovino obljubo in se nanjo opiral, je zapisal (2. Petrov list 3 : 13): »Novih pa nebes in nove zemlje pričakujemo po obljubi njegovi, v katerih prebiva pravičnost.« Peter je tvoril del »semena po obljubi, ki je Kristus« in ki je kraljestvo ali vrhovna oblast in ki se zato imenuje »nova nebesa« ali nevidna gospodovalna oblast. »Nova zemlja« je nova organizacija ljudi na zemlji, to je za ljudi vidna in ljudem vladajoča oblast ali organizacija. Božja obljuba posebno poudarja, da bodo nova nebesa in nova zemlja vladala v pravičnosti. O njihovem učinku na ljudi je zapisano (Izaija 26 : 9): »Ko zadevajo sodbe tvoje zemljo, se uče pravičnosti prebivalci sveta.«

Vsakdo ve, da se ljudje pod sedanjimi vladnimi oblikami ne morejo naučiti pravičnosti. Zakaj naj bi torej sledili slepim voditeljem in njihovim onemoglim naporom, izvesti nekaj nemogočega? Vsi trezno misleči ljudje morajo uvideti, da je mogoč edino le Božji lek za trpljenje človeštva in njegov postopek za uvajanje pravičnosti na zemlji. Zato je spoznavanje Bo-

ga življenjske važnosti za vse. Knjiga, imenovana »Vladanje«, obširno obravnava to vprašanje. V njej so zbrani vsi na to se nanašajoči biblijski teksti, tako da lahko vsakdo sam proučuje te velike resnice. Možje in žene, ki ljubijo Boga in želijo, da bi tudi Vi spoznali te čudovitosti, Vam prinašajo v hišo to knjigo in še druge s podobno vsebino. Pri tem nimajo namena pridobiti koga, da se priključi organizaciji. Njih stremljenje je le v tem, da omogočijo ljudem, seznaniti se v lastno korist z resnico, ker je Gospod ukazal, da naj se sedaj priča o njej.

Če razmišljate o bednem položaju narodov na zemlji, boste uvideli, da noben človek ne more prinesiti pomoči. Če proučujete Božjo besedo, lahko vidite, da se je vse tako dogodilo, kakor je napovedal Božji prerok in da ta dejstva dokazujejo, da živimo v važni prehodni dobi, ko se bližajo tiranske organizacije na zemlji svojemu koncu in se bliža Božja pravična vlada pod Kristusom in njegovimi zemeljskimi namestniki. Bodite le dobre volje! Spoznavajte dragocene reči, ki jih je Bog pripravil za one, ki ljubijo pravičnost; in veliko blagrov bo prišlo nad Vas.

Kaj je ljudstvu najbolj potrebno

Vsi narodi na zemlji živé v veliki stiski. Ljudske mase so v strašni bedi; mnogi so bolni in siromašni. Množice životarijo v revščini in na milijone je brezposelnih. Ta bedni položaj je prinesel mnogim telesno trpljenje in duševne muke. Večina trpečih hrepeni po zdravju in blaginji, zadovoljstvu in sreči. Če je kaka možnost, kako bi ljudstvo te stvari, ki si jih želi, dobilo in obdržalo, potem mora vsakdo priznati, da je spoznavanje te možnosti največje važnosti za ljudi.

Mož lahko v puščavi umre od žeje in pri vsem tem je lahko mogoče, da je v bližini več ko dovolj dobre vode; ker pa ne vé, da je blizu voda, mu tudi ne more nič pomagati. Jehova je pripravil možnost, kako naj bi dosegli ljudje večno življenje, z vsemi blaginjami, ki so z njim v zvezi, z zdravjem, blagostanjem in brezmejno srečo. Jezus Kristus, največji učitelj človeštva, je rekel (Janez 17 : 3): »Večno življenje je pa to, da spoznajo tebe, edinega resničnega Boga, in katerega si poslal, Jezusa Kristusa.« Tej pomembni resnici ne moremo uspešno ugovarjati.

Istočasno pa moramo priznati, da mnogi ljudje ničesar ne vedó o Božjem milostnem ukrepu, ki ga je sklenil po Jezusu Kristusu; in če ljudje ne poznajo tega ukrepa, se ne morejo z njim okoristiti. Kdo pa je ljudi oviral, da bi to spoznali? Odgovor čitamo v 2. listu Korinčanom 4. pogl. v sledečih besedah: »Satan, bog tega sveta, je oslepil misli tistim, ki nimajo spoznanja, da jim ne zasveti svetlost krasnega, dobrega sporočila.« Da doseže svoje brezbožne namene, je satan s prevaro in sleparstvom povzročil, da ljudje verujejo v razne krive nauke in so tako slepi za resnico.

Krivica ali hudobija je brezbožnost. Kdor torej ravna proti Božji postavi, je hudobnež in počenja brezbožnost. Jehova je rekel (Psalm 53 : 4): »Ali so docela brezpametni, kateri delajo krivico, ki žró ljudstvo moje, kakor bi jedli kruh, Boga pa ne kličejo?« Kako važno je spoznati Boga in Njegov namen, čitamo v Pregovoru 8 : 10, 11: »Sprejmite nauk moj in ne srebro in znanje rajši nego izbrano zlato. Zakaj boljša je modrost od biserov, in vse, kar si more kdo želeti, se ne more enačiti ž njo.« In v Pregovoru 10 : 14: »Modri hranijo znanje, neumnega ustom pa je blizu nesreča.«

Modrijan je tisti, ki se uči od Božjih namenov in se nato ravna po Božjem zakonu. Bog ni oviral satana do nekega določenega časa; sedaj pa je napočil od Njega določeni čas, da iztrebi satana in njegovo organizacijo. Bog je imel zmeraj nekaj svedokov na zemlji; sedaj

pa, ko je prišel konec satanovega sveta, je Jehova ukazal, naj se izvede vzgojen vojni pohod med ljudmi, zato da se jim nudi priložnost, spoznati Božje milostne ukrepe za njihovo pomoč. Čas največje stiske, kakor je svet še ni videl, je tik pred nami; in Jehova hoče, da se krepko priča, še predno bo napočila ta stiska, zato da bi se ljudje poučili o resnici. V ta namen se podajajo sedaj moške in žene na pot po vsej deželi in prikazujejo ljudem knjige, ki jim kažejo, kje lahko najdejo te resnice v Bibliji. Kakor kažejo neizpodbitna dejstva, je sedaj za človeka najpotrebnejše spoznavanje resnic, ki so v Bibliji. Če bodo razumeli resnico, bodo lahko videli, po kateri poti naj hodijo, zato da najboljše čuvajo svoje interese. Prav nič ni važno podpirati katerokoli religijo; toda prav največje važnosti je, da si ljudje pridobijo spoznavanje Božjih ukrepov za človeka in o tem, po kateri poti naj se reši iz svetovne stiske. Če se Vam nudi priložnost, doseči umevanje Biblije, glejte, da taka priložnost ne pojde neizkoriščena mimo Vas.

Vsaka dobra stvar se rodi z odporom in bridkostjo, ker mrzi satan vse, kar je dobro. Tako zadevajo tisti, ki se udeležujejo prosvetiteljskega pohoda, ob veliko nasprotovanje. Kar je ljudstvu treba, je spoznanje tega, kar uči Biblija; potem bo tudi spoznalo vzrok za tako nasprotstvo in bo spoznalo, po kateri poti naj krene. Satan nima oblasti dati človeštvu življenje in srečo. Nobena človeška organizacija

ne more prinesti ljudstvu pomoči. Jehova Bog je izvor večnega življenja. On je pripravil življenje in dobrote, ki so z njim v zvezi, kot milodar za človeka; druge poti ni, da bi dosegli te dobrote. Nihče pa ne more tega milodara prejeti, ne da bi vedel za darovalca in za dar. V listu Rimljanom 6 : 23 je zapisano, da je življenje Božji dar po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. Če hočejo ljudje sprejeti ta veliki dar, morajo vedeti, kako in kedaj lahko darilo dobé; to pa spoznavajo iz Biblije.

Ves človeški rod je bil proklet radi Adamovega greha. Žrtev človeka Kristus Jezus je prinesel vsem odkupnino, odrešenje ali rešitev; vsakdo pa mora najprej zvedeti za ta ukrep in ga potem ali sprejeti ali zavreči. Zato je zapisano (1. Timoteju 2 : 3-6): »To je dobro in prijetno pred Bogom, Rešiteljem našim, ki hoče, da se rešijo vsi ljudje in pridejo do spoznanja resnice. Zakaj eden je Bog, eden tudi srednik med Bogom in ljudmi, človek Kristus Jezus, ki je dal samega sebe v odkupnino za vse, v pričevanje ob svojem času.« Filozofija velike žrtve odkupnine in njena uporaba za človeka na zemlji je popolnoma razložena v knjigi »Sprava«, kjer so pod primernimi napisi zbrani svetopisemski teksti, v katerih se utemeljujejo Božji nameni, ki se na to nanašajo.

Radio je last Jehove Boga. Za uporabo radia se nimamo morda zahvaliti večji razumnosti človeka. V teh zadnjih dneh ga uporabljamo, ker je napočil od Boga določeni čas, da ljud-

stvo spozna resnico. Nekdaj je bil čas, ko so v cerkvah učili Biblijo. Tisti čas je izginil z zemlje. Sedaj pa lahko ljudje v svojih stanovanjih poslušajo po radiu kratko razlago nekaterih biblijskih resnic, lahko uporabljajo pomožne knjige za študij Biblije in tako dosežejo zaželeno spoznanje. V 24. poglavju Matevža je Jezus razločno napovedal, kakšne bodo razmere na svetu ob koncu sveta in ob njegovem povratku. Videli smo, kako so v zadnjih desetih letih te razmere zavladale. Nato je rekel Jezus: »Ta vesela poslanica se bo pred poslednjim koncem satanove organizacije oznanjala za pričevanje narodom na zemlji.« To je vzrok, zakaj se to pričevanje širi po radiu in po knjigah in tudi ustno. Dobro sporočilo se glasi na kratko tako-le:

Veliki Stvarnik nebes in zemlje in vseh stvari na zemlji, s človekom vred, je Jehova Bog, in Jezus Kristus, Božji Sin, je njegov veliki izvršujoči uradnik. Lucifer, sedaj satan imenovan, je bil izprva postavljen za Boga ali vrhovnega gospodarja sveta; toda njegovo izdajstvo in upor je večino članov njegove organizacije obrnil zoper Boga in je izpridil človeški rod in ga pahnil v smrt. Bog je obljubil, da bo poslal človeku odrešenika, ki bo odkupil človeštvo, postal pozneje vladar sveta in bo vladal v pravičnosti. Pred tisoč devetsto leti je prišel Jezus na zemljo in s svojo smrtjo in vstajenjem je pripravil človeku odrešenje. Od tega časa pa do drugega Kristusovega prihoda je Bog izbral

nekatero maloštevilno izmed ljudi, da so mu svedoki. Konec je satanovega delovanja, njegovega nemotenega vladanja. Kristus je sedaj zakoniti kralj in vladar zemlje; pahnili so satana iz nebes; satanovo delovanje je sedaj omejeno na stvari, ki pripadajo zemlji; in v najbližji bodočnosti bo njegova organizacija in oblast popolnoma uničena v času stiske, kakršne svet še ni doživel. Nato bo sledila pravična vlada Kristusa, kralja zemlje. Kristus bo prinesel na zemljo večni mir, ljudem bo dal zdravje in blagostanje, in kdor bo poslušen njegovi pravični postavi, bo zaživel večno življenje in bo bival zmeraj v zadovoljstvu in sreči na zemlji.

Ali vse to ni tako ogromne važnosti za vsakega, da je vredno, da jih vsak najnatančneje preišče? Če je vse to res, ali ni spoznavanje tega ravno zdaj večje življenjske važnosti za ljudi, kakor karkoli drugega?

Čeprav je res, da ima neko malo število ljudi na zemlji denarja in premoženja v izobilju, vendar so pri vsem tem nezadovoljni in niso niti zdravi niti srečni. Ljudske množice so nezadostno hranjene in oblečene in v stiski. Četudi bi imeli denarja in hiš v izobilju, vendar bi ne bili zadovoljni, kajti njih zdravje ni trdno in življenje kratkotrajno. Bedna sedanost in siromašne razmere na svetu res povzročajo, da resno razmišljamo o njihovem vzroku.

Toda le spoznanje resnice ne more zadovoljiti človeškega duha. Resnica pa ni last katerega človeka, kajti ni ga človeka in ne člove-

ške organizacije na zemlji, ki bi širila kak odrešilni nauk, temelječega na resnici. Kar je edino resnično in kar stoji trdno kakor skala večnosti, je Božja beseda in kar je ljudem najbolj potrebno, je spoznanje Sv. pisma. Nikdo, kdor želi blagrov življenja, naj bi ne dovolil kakemu stvorenju ali kaki človeški organizaciji, da ga ovira pri njegovem trudu, pridobiti si spoznanje resnice.

Kdo pa nam bo prinesel spoznanje resnice? Jehova je rekel o Kristusu (Izaija 55 : 4): »Glej, za pričo narodom sem ga postavil, za vojvodo in zapovednika narodom.« In spet izjavlja Jehova po istem preroku: »Poklical sem te v pravičnosti in sem te postavil, da razsvetliš narode in odpreš slepe oči.« Te prerokbe se nanašajo nedvomno na Kristusa. Potem govori Gospod k onim, ki so njemu in njegovi zadevi resnično vdani in ki so v Kristusu, to pomeni, ki so del »hlapca«, da so njegovi svedoki na zemlji in da je njihova dolžnost, ljudem prinašati resnico in jim v Božji besedi pokazati, kaj pomenijo sedanje razmere in kaj se bo zgodilo. Ni treba, da pozna kdo te osebe po imenu; toda če srečate moške in žene, ki se nesebično trudijo, poučiti ljudstvo o tem, da je samo Jehova resnični Bog in Jezus Kristus Njegov veliki izvršujoči uradnik in zakoniti kralj zemlje, nadalje da je prišlo Božje kraljestvo in bo prineslo ljudstvu pomoč, potem lahko veste, da so ti ljudje del hlapca ali gruče svedokov, ki jo ima Jehova v teh dneh na zemlji. Če pridejo

take osebe k Vam, da bi Vam pomagale, jih pozorno poslušajte, kaj imajo povedati, in storite nato, kar se Vam zdi dobro. Jehova Vam bo dal priložnost, spoznati resnico, in če se Vam ponudi ta priložnost, imate Vi sami odgovornost.

Človek, ki odkritosrčno stremi po resnici, stoji v svetem strahu pred velikim Bogom Jehovo in ga ponižno prosi, da ga pouči o pravem potu. Če se uči od Boga in hodi po potih njegovega nauka, postaja moder. O takih je zapisano: »Blagor človeku, ki doseza modrost, in človeku, ki napreduje v umnosti!« (Pregovori 3 : 13.) Nadalje pravi beseda Gospodova: »Koliko bolje je, pridobiti si modrost nego zlato, in pridobiti si razumnost rajši izvoli nego srebro!« (Pregovori 16 : 16).

Trajen mir in brezmejna blaginja, popolna svoboda in neskaljena sreča, cvetoče zdravje in večno življenje so Jehovini milodari za ljudstvo po njegovem kraljestvu. Prehodna doba od časa trpljenja v čas blagrov je napočila. Kraljestvo Božje je prišlo. Spoznavaj Jehovo in Kristusa in sprejmi dobrote Njegovega kraljestva!

Kraljestvo

Prva Jehovina velika prerokba, ki jo je dal človeku, se je tikala Njegovega kraljestva. Biblijska resnica o Božjem kraljestvu je največja med vsemi resnicami. Bog je izvršil priprave za takšno kraljestvo, zato da ima vse stvarstvo priliko, slišati in razumeti, da je samo On resnični Bog, da je resnična njegova beseda in njegovo ime, in da je On izvor življenja, ki daje vse, kar je dobro in popolno.

Jehova je Bog reda, kar pomeni, da je imel od začetka stvarjenja organizacijo med svojimi stvorenji. Ta univerzalna Božja organizacija se v njegovi besedi omenja pod simbolom »Žena«. Radi satanovega upora so postala mnoga Božja stvorenja brezbožna. Satan je ključoval Bogu in ga izzival, naj postavi na zemljo taka stvorenja, ki bodo ohranila svoje poštenje in mu bodo v težki preizkušnji ostala zvesta in vdana. Bog je sprejel to izzivanje in je dal besedo, da bo Njegova organizacija, »Žena«, rodila seme, ki bo poteptalo satanovo glavo, to je, da bo to seme uničilo satana in njegovo organizacijo. Že besede Njegove obljube povedó, da bo nastal

med obljubljenim semenom in satanom hud pir in da bo seme zmagoslavno izšlo iz boja. Biblija imenuje to seme tudi z imenom kraljevska rodbina ali kraljestvo.

Bog je porabil vernega Abrahama in njegovo ženo Saro zato, da ponazori svojo organizacijo in seme, ki ga je hotel ustvariti. Abraham je bil predpodoba Boga samega, dočim je Sara predstavljala univerzalno Božjo organizacijo in njen sin Izak je ponazoroval obljubljeno seme. Bog je rekel (1. Mojzes pogl. 12, 22): »Storil te bom v narod velik in te blagoslovil, in poveličam ime tvoje, in v blagoslov bodi! — — — in blagoslovljene bodo v tebi vse rodovine zemlje — — —, in v tvojem semenu bodo blagoslovljeni vsi narodi zemlje.« V bistvu obljublja Bog, da bo ustvaril seme, ki bo njegovo kraljestvo, in da bo to seme opravičilo njegovo ime in da mu bo služilo kot orodje zato, da bo ljudstva in narode na zemlji obdaril z obilnim blagoslovom. To obljubo bo gotovo popolnoma izpolnil.

Stoletja se je posluževal Bog naroda Izraelcev, da bi nam dal gibljive in žive slike, s katerimi napoveduje kraljestvo, ki bo začelo delovati v času, ki ga je On določil. Po vseh svojih svetih prerokih je obljubil, da bo ustanovil to kraljestvo. Ljudje, ki so zaupali v Boga, so zato verno čakali prihoda mogočnega kralja, ki bo postal vladar sveta in bo prinesel ljudstvu raznih blagrov. Približno štiri tisoč let po Ede-
nu je devica Marija rodila v Betlehemu detece, ki so mu dali ime Jezus, kar pomeni, da bo

Odrešenik sveta. Ob času njegovega rojstva je poslal Bog gručo svetih angelov na zemljo in eden izmed njih je prinesel ljudem vest: »Glej, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo; kajti rodil se vam je v Davidovem mestu Odrešenik, ki je Kristus, Gospod.« To je dokaz, da naj v času, ki ga je določil Bog, spoznavanje tega mogočnega Sina Božjega prinese radost ljudstvom in narodom na zemlji. Takrat so peli angeli: »Slava Bogu na višavah, in mir na zemlji ljudem, ki so dobre volje!« S tem je deček Jezus označen kot tisti, ki ga je izbral Bog za svojega kralja in za poglavarja svojega kraljestva. To pomeni, da bo Bog ob svojem določenem času prinesel po svojem ljubljenu sinu večni mir na zemljo in ljudem dopadenje.

Kraljestvo se imenuje Božje kraljestvo, ker je Bog tisti, ki ga ustvarja. Imenuje se nebeško kraljestvo, ker izhaja njegova moč iz nebes. Imenuje se Kristusovo kraljestvo, ker je Kristus njegov poglavar. Tik pred svojo smrtjo je rekel Jezus svojim zvestim učencem (Lukež 22 : 28, 29): »Moj oče je sklenil z menoj zvezo za kraljestvo in jaz sklepam zvezo z vami, da bi pripadali temu kraljestvu.« To pomeni, da je Božja volja, naj se drugi, ki jih izberejo med ljudmi, združijo s Kristusom Jezusom v njegovem kraljestvu. Pogoji, pod katerimi dobijo delež na kraljestvu je, da so Bogu popolnoma vdani, ločeni od sveta in da se morajo napram Bogu in Kristusu izkazati zveste do smrti.

Edina možnost, rešiti človeka smrtne kazni, je bila smrt drugega popolnega človeka namesto Adama. Popolni človek Jezus je s svojo smrtjo priskrbel odkupnino. Bog je zbudil Jezusa od mrtvih, ne kot človeka, temveč kot Božje stvorenje, dal mu je moč in oblast v nebesih in na zemlji in ga imenoval za poglavarja svoje nove organizacije, namreč kraljestvo. To veliko resnico čitamo na kratko v listu Filipljanom 2:8-11: »In po zunanosti spoznan za človeka, se je ponižal in je bil pokoren do smrti, smrti pa na križu. Zato ga je tudi Bog visoko povišal in mu podelil ime, ki je nad vsako ime; da se naj v imenu Jezusa pripogiblje vsako koleno teh, ki so v nebesih in na zemlji in pod zemljo, in vsak jezik pripoznava, da Jezus Kristus je Gospod, v slavo Boga Očeta.«

Sv. pismo razločno pove, da ne more nobeno človeško stvorenje pripadati Božjemu kraljestvu. Božje, duhovno stvorenje, Kristus Jezus, je kralj, in njegovi tovariši morajo biti z njim izenačeni. Kralj bo za ljudi vedno neviden; imel pa bo svoje vidne namestnike na zemlji, ki bodo izvrševali Njegove ukaze za proslavo Božjo in v dobrobit človeštva. Tisti, ki bodo s Kristusom združeni v nebesih in bodo Njemu enaki, bodo — kakor On — za ljudi nevidni.

Če hoče biti kdaj kak človek član kraljestva, mora to visoko mesto doseči po poti, ki jo je Bog določil. Ta pot vodi po Jezusovih stopinjah, ki jim je treba slediti. Človek mora verjeti

v Kristusa kot svojega Odrešenika in se popolnoma vdati delovanju Božje volje. Potem, ko se je rodil kot sin Božji, mora napram Bogu in Kristusu resnično in zvesto do smrti izpolnjevati zavezo. Umreti mora kot človek, Gospod ga pa bo zbudil od mrtvih kot duhovno stvorenje. Radi tega je o naslednikih Kristusovih zapisano (1. list Korinčanom 15 : 49): »In kakor smo nosili podobo prstenega, nosili bomo tudi podobo nebeškega.«

Zakaj je bival Jezus, potem ko je Bog sklenil z njim zvezo za kraljestvo, več kakor tri leta na zemlji? V glavnem zato, da bi pričal o Božjem namenu, ustanoviti kraljestvo. Božja stvarjenja ne morejo biti Bogu pokorna, ne da bi poznala Njegovo voljo. Jezus je položil temelj za spoznanje o kraljestvu. Takoj v začetku svojega delovanja je poučil ljudi o tem in njegova zvestoba v tem delovanju se ni zmanjšala, dokler je bival na zemlji. Rekel je, da je to storil, ker je bila to volja Boga, njegovega Očeta.

Ko je ob koncu svoje službe stal kot obtoženec pred rimskim namestnikom, je Jezus priznal, da je kralj, poudarjal pa je, kako važno je, da se najprej priča o resnici. Njegove besede ob tej priliki so (Janez 18 : 37): »Jaz sem zato rojen in zato sem prišel na svet da pričam za resnico.«

Jezus je tudi rekel svojim učencem, da nihče ne more postati član kraljestva, razven če ustvarja sadove kraljestva (Matevž ž1 : 43). Sa-

dovi kraljestva je Božja beseda, ki daje in ohranja življenje. Le kdor ostane v Kristusu in nadaljuje zvesto v tem, da rodi sadove kraljestva Bogu v slavo, bo bival v kraljestvu. Jezus je rekel svojim učencem, da gre proč, zato da jim pripravi bivališče; s tem je mišljeno mesto v kraljestvu in pa, da se bo vrnil in jih vzel k sebi. Naročil pa je svojim učencem, naj v njegovi odsotnosti izpolnjujejo dolžnost, pričati o Božjem kraljestvu.

Bog je dal po svojem preroku Izaiji napisati prerokbo, ki se uporablja pri drugem prihodu ali vrnitvi Gospoda Jezusa Kristusa (Izaija 9:6). »Dete nam je rojeno, sin nam je dan, in vladarstvo pride na ramo njegovo, in ime njegovo se bo imenovalo: Čudoviti, Svetovalec, Mogočni Bog, Oče večnosti, Knez miru.« Ta prerokba dokazuje, da mora pravična vlada narodov zemlje ležati na ramah Kristusa Jezusa, kralja, in da ne more biti trajnega miru, predno ne bo njegovo kraljestvo neomejeno delovalo; dokazuje tudi, da bo samo to kraljestvo prineslo narodom na zemlji mir, veselje, srečo in dobrote življenja.

Človeško stvorenje se uporablja kot ilustracija za razred kraljestva. Iz tega sledi, da so zadnji člani teh, ki stremijo po kraljestvu, ki še bivajo na zemlji, da so ti člani kraljeve noge. Zato je zapisano (Izaija 52 : 7): »Kako lepe so na gorah noge blagovestnika, ki proglašajo mir, oznanja blagovest o dobrem, proglašajo zveličanje, ki govori Sionu: Bog tvoj kraljuje.«

Te in še druge svetopisemske besede dokazujejo, da morajo biti ob Kristusovi vrnitvi na zemlji nekateri, ki zvesto oznanjajo resnico in pričajo o Božjem kraljestvu. Dejstvo je, da živi sedaj na zemlji mala gruča mož in žená, ki so polni vere v Boga in njegovo kraljestvo in ki so mu brez pridržkov vdani. Dan za dnem hodijo od hiše do hiše, govorijo ljudem o Božjem kraljestvu in jim ponujajo knjige, ki razlagajo Sv. pismo in človeku omogočajo, da najde v Bibliji te velike resnice, ki so življenjske važnosti. Na ta način propovedujejo blagovest kraljestva, pokorni Gospodovim zapovedim. Med knjigami, ki oznanjajo poslanico tolažbe in srčnega veselja, najdete v knjigi »Vlada« podrobno razlago o Božji obljubi in izrecni nameri, začeti delovanje v velikem kraljestvu, ki bo osvobodilo in blagoslovilo ljudstvo. Taka razlaga je sedaj za vsakogar življenjsko važna. Drugega sredstva ni, ki bi prineslo ljudem mir, srečo in življenje. To je Božja pot, in njegova pot je prava in resnična. Božja volja je, da ljudje zvedó za te resnice; zato zapoveduje naslednikom Kristusa Jezusa, da morajo biti ta dan brez strahu in da morajo prinašati ljudem poslanico resnice za pričevanje. To je vzrok, zakaj se može in žene s temi knjigami sedaj oglašajo v hišah. Oni ne želijo Vas pridobiti, da bi se čemu priključili. Vse kar želijo, je le to, Vam biti v pomoč, da spoznate resnico.

Samo tisti bodo v Božjem kraljestvu, ki se zvesto pokorijo Božji zapovedi, biti njegovi

svedoki. Zvesti nasledniki Kristusa Jezusa imajo nalogo, prinašati sedaj ljudem poslanico resnice. Pri tem so mnogokrat izpostavljeni sramotenju nasprotnikov kraljestva. Vzlic vsemu nasprotovanju in sramotenju pa morajo še nadalje biti zvesti do konca. S svojo vero in zvestobo Bogu in Kristusu morajo premagati svet. Njim je rekel Gospod (Razodetje 3 : 21): »Njemu, kdor premaga, dam sedeti z menoj na prestolu svojem, kakor sem tudi jaz premagal in sedel z Očetom svojim na prestol njegov.«

Sedaj je prišlo kraljestvo Božje. Satana so že pahnili iz nebes in postavil je sedaj vse svoje čete zoper Boga in zoper Božjo organizacijo na zemlji. Radi tega je sedaj toliko trpljenja in bede na svetu. Kmalu pa bodo spravili satana z zemlje in Kristus bo kot veliki namestnik Boga vodil z lastno roko vse zadeve na zemlji. Takrat bo prišla pomoč za ljudstvo, in vsakdo, kdor bo podložen in vdan Bogu in njegovemu kraljestvu, bo dobil blagoslov večnega življenja na zemlji.

Tolažba

Jehovina beseda, Biblija, je bila zapisana v tolažbo onim, ki ljubijo pravičnost. Na svetu je velika stiska in mnogo trpljenja. Težka bremena — telesna in duševna — pritiskajo ljudi k tlom. Mnogi kristjani izgubljajo od časa do časa pogum in so potrti od bridkosti. Miliijoni kristjanov po imenu trpijo tudi iz raznih razlogov. Vsi potrebujejo tolažbe in le malo jih je, ki vedó, kje jo lahko najdejo. Kdor živi v bridkosti in stiski, si želi tolažbe, kakor hrepeni žejni v žaru puščave po osvežujoči vodi.

Tolažba pomeni radost, okrepčilo in srčni mir. Narodi na zemlji so danes v nesrečnem stanju. Miliijoni ljudi ne črpajo v svoji bedi nobene tolažbe iz tega, kar čitajo v dnevnem časopisju. Tudi če gredo v cerkev, ne najdejo tam nobene tolažbe, ker ne slišijo tam ničesar o Božjem sklepu, blagosloviti ljudstvo; tam čujejo pravzaprav le to, kar čitajo v dnevnikih o posvetnih zadevah. Še vladajočim razredom je postalo neprijetno pri srcu; nezmožni so dati ljudstvu tolažbo. Neglede na socialni položaj trpijo vsi ljudje na telesnih in duševnih boleznih

in smrt jim zre vsem v obraz. Ljudje in njihove organizacije ne morejo prinesiti tolažbe trpečemu človeštvu.

Ali naj torej človeštvo obupa? Ne. Kadar je stvorenje v najhujši zadregi, je priložnost, sprejeti ukrepe milostnega Stvarnika. Jehova Bog nam daruje vsak dobri dar in njegova darežljivost nima mejá. V 2. listu Korinčanov 1 : 34 je zapisano: »Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, Oče usmiljenosti in Bog vsake tolažbe, ki nas tolaži v vsaki stiski, da moremo i mi tolažiti tiste, ki so v kakršnikoli stiski s to tolažbo, s katero nas same tolaži Bog.« Kdor išče tolažbe pri Bogu, jo bo tudi našel. Spoznanje tega, kar je Bog pripravil za tiste, ki jih žeja po pravičnosti, jim bo gotovo prineslo tolažbe.

Posledica pomanjkanja materijelne hrane je onemoglost in bolezen. Če zauživamo pravo hrano, se telo okrepča. Duševna potrtnost in bolečine so posledica pomanjkanja prave hrane za duha. Kristjan najde tolažbo in okrepčilo po izpodbudi duha. Božji prerok je napisal (v psalmu 119 : 50): »To mi je tolažilo v bridkosti moji, da me je beseda tvoja oživila.« Noben kristjan ne more dobiti svojega duševnega življenja brez prave hrane in vaje. Njegova hrana in pijača je Božja beseda in njegova duhovna vaja je, če prav uporablja spoznanje te besede.

Sv. pismo pravi, da je Jehova Oče usmiljenja in Bog vse tolažbe. To pomeni, da iz njega iz-

virajo vsa tolažila. On tolaži tiste, ki poskušajo iz njegove roke sprejeti spoznanje in modrost. Zakaj tolaži Bog tiste, ki skušajo ugotoviti njegovo voljo? Ali se to dogaja le njim v osebno korist? Ne, odgovarja Sv. pismo, Bog nas tolaži v vsej naši bridkosti, zato da lahko tolažimo one, ki živijo v bridkosti, in sicer z isto tolažbo, s katero nas je tolažil Bog. To pomeni, da imajo tisti, ki je spoznal Božjo resnico, s tem tudi predpravo in dolžnost, drugim o tem pripovedovati, zato da se tudi oni potolažijo. Kristjan ima nalogo, ravno tako storiti, in zato je zapisano: 'Duh Gospoda Boga je na meni, ker me je Jehova mazilil, da oznanjam veselo vest vsem, ki se hočejo poučiti, in ker me je poslal, da obvežem tiste, ki so potrtega srca in da tolažim vse žalujoče.' Gruča mož in žena posveča — poslušna tej zapovedi — ves svoj prosti čas temu, da obiskuje ljudi v njihovih domovih in jim pomaga razumevati Božji namen, kako naj doseže trpeče človeštvo popolno pomoč in srečo. Da ne zamudijo preveč časa v vsakem stanovanju, prinašajo to poslanico zapisano v knjigah, tako da lahko vzamete sami Biblijo v roke in se poučite o tem, kar bi res radi vedeli.

Milijoni ljudi so, ki ne trdijo, da so udje kakšne cerkve, ki tudi ne hodijo v cerkve; to so ljudje, ki si žele urejenih razmer in pravičnosti med ljudmi. Zelo so potrebni tolažila. Uvidevajo, da ne more nobena človeška organizacija dati tega, po čemer hrepenijo. Razumni ljudje vedó, da ni mogoče ene same politične stranke

obdolžiti krivde radi vseh nadlog, ki so prišle nad narod, temveč da mora biti kak pomembnejši vzrok za nesrečne razmere. Res je, da bi marsikatera stranka, ko pride do oblasti, lahko kaj boljšega ukrenila v korist ljudstva; toda nobena organizacija na svetu ne more prinesiti ljudem miru in tolažbe. Vzrok temu je dejstvo, da je satan, hudič, bog tega sveta, in da obvladuje s svojim vplivom vse narode na zemlji. Kaj bo torej v tej zadevi storil Jehova, Bog vse tolažbe? Odgovor na to vprašanje je spoznavanje, kakor ga skuša prinesiti ljudstvu gruča svedokov, ki prihaja k Vam v stanovanje. O tem Vam na kratko navajam to-le:

Mnoga stoletja je bil satan, hudič, nevidni vladar sveta. Vladarje je varal in zapeljeval in je tako povzročil, da so ljudstvo hudo zatirali. Prišel pa je od Boga določeni čas, da nastopi proti temu in da to odstrani. Prej pa ni posegel vmes, ker ni prišel še pravi čas za to. Jehova ni kriv, da človeštvo trpi. Bolezen in smrt je prišla nad človeštvo radi greha prvega človeka in vsi ljudje so podedovali njegove posledice. Kot dokaz za to je v listu Rimljanom v 5. pogl. zapisano, da je radi neposlušnosti enega človeka prišel greh na svet in da so tako vsi ljudje postali grešniki. Na Božjo zapoved je Jezus s svojo smrtjo in s svojim vstajenjem zjamčil odkupnino človeštva od smrti. Kadar bo začelo njegovo kraljestvo delovati, bo popolnoma odstranil greh in smrt in njihove posledice in bo prinesel vsem, ki se mu pokorijo, zdravje in

blaženost. Zapisano je, da je večno življenje Božji dar po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. Zapisano je (1. list Korinčanom 15 : 25, 26): »Kristus mora kraljevati, dokler ne dene vseh sovražnikov pod njegove noge. A najzadnji sovražnik, ki se odpravi, je smrt.« Ljudje, ki bodo imeli življenje, bodo imeli seveda tudi zdravje; kajti obljuba, ki jo je dal Gospod po preroku Jeremiji v poglavju 33 : 6, se glasi: »Glej, jaz ga pripravim v pravi stan in zdravje, ter jih ozdravim in jim razodenem obilost miru in resnice.« Kdor bo poslušen, bo dosegel zdravje in življenje, in potem ne bo več smrti. Dokaz za to imamo v Razodetju 21 : 4, kjer čitamo: »Bog obriše vse solze ž njih oči; in smrti ne bode več, ne vpitja, ne žalovanja, ne bolečine ne bode več; kajti prvo (prejšnje stanje) je prešlo.«

Kdaj pa bodo ljudje deležni te sreče? Kadar jo bo prineslo kraljestvo Božje po Kristusu; ta čas se je ravnokar začel. Že davno je Jehova določil Kristusa Jezusa za vladarja sveta in izjavil, da do nastopa njegove vlade ne bo ljudi oviral iti svojim putem. Določeni čas, ko bo Bog postavil svojega ljubljene Sina na vladarsko mesto, je sedaj napočil. Satana je že pahnil iz nebes in kmalu bo satanovo gospostvo na zemlji popolnoma razdejal, in nato bo človeštvo deležno sreče.

Vedno moramo imeti v mislih, da je Bog po svojem preroku (Izaija 45) jasno izjavil, da je ustvaril zemljo za človeka, človeka pa za zem-

ljo, in da bodo ob določenem času na zemlji bivali popolni ljudje. S svojo besedo je obljubil, da bodo po njegovem kraljestvu blagoslovljene vse družine in vsi narodi na zemlji. Čisto gótovo je, da bo te obljube izpolnil; to nam zagotavlja, ko nam govori po svojem preroku (Izaija 46:11): »... Govoril sem in tudi storim, da pride tisto; načrt sem napravil, pa tudi izvršim tisto.« Za človeka je nemogoče, z lastnim naporom spremeniti zemljo v prijetno bivališče, kjer bi lahko srečno živel. To je delo Boga in On ga bo tudi izvršil; in vsi ljudje, ki so pokorni Bogu in ki se v svojih dejanjih ravnaajo po njegovi postavi, bodo v obilni meri deležni sreče njegovega kraljestva.

Satan, najhujši sovražnik človeka, je povzročil krive nauke, ki so jih človeku vcepili. On jih je naučil verovati, da mrtveci niso mrtvi, temveč da trpe v vicah ali v večnih mukah. Radi teh strašnih nauk so se mnogi odkritosrčni ljudje odvrnili od Boga. Res je tolažilno, če veste, da Vaši mrtvi prijatelji ne trpé niti v vicah niti v večnih mukah. Sv. pismo jasno uči, da so mrtveci brez zavesti in da jih je zapustilo življenje, da ne vedó ničesar in da tudi nič ne trpijo. V 2. listu Timoteju 4. poglavje najdemo dokaz, da bo Kristus ob svojem povratku, ko bo uvajal svoje kraljestvo, dovolil vsem živim in mrtvim poizkusno dobo, da bodo imeli priložnost, pokoriti se pravičnosti in živeti. Da pa lahko tudi mrtvim dá to pravico, jih je treba

najprej zbuditi od mrtvih. V soglasju s tem je Jezus rekel (Janez pogl. 5), da bodo ob določenem času prišli k sodbi vsi, ki leže v grobovih. V Dejanju apostolov 17 : 31 je dokaz, da bo takrat, ko bo vladala pravičnost in oblast zlobe ne bo več gospodovala, da bo takrat ves človeški rod imel predpravo preizkušnje.

Pod Kristusovo vlado ne bo več zatirajočih združenj. Sebični politiki ne bodo več slabo zastopali ljudstva in krivi učitelji ga ne bodo več zapeljevali. Pravični Kristusov zakon bo vodil svet; in ko bodo postale njegove sodbe veljavne, se bodo ljudje naučili pravičnosti in se bodo radovali. Sedaj smo v prehodni dobi od sata nove zlobne vlade k vladi pravičnosti pod Kristusom. Sedaj se uvaja novo kraljestvo ob bridkih okoliščinah. Zato so ljudje sedaj izpostavljeni mnogočemu, kar jim prinaša trpljenje.

Pod pravično Kristusovo vlado ne bo več potepuhov in tudi ne dolgih vrst moških in žensk, ki čakajo na to, da jim daje hrano sirotišnica. Kmalu ne bo več ne boleznih ne smrti, na njihovem mestu bo zdravje, življenje in sreča. To obljublja ljudem Božja beseda in to je bilo zapisano njim v tolažbo v tem času stiske in bede. Njegov prerok (Izaija 25 : 6-9) pravi: »In Jehova nad vojskami napravi vsem ljudstvu (v tem kraljestvu) gostovanje z mastnimi jedili, gostovanje s čistim vinom, pojedino s tolstimi pitanci, z vinom, očiščenim droži. In (v tem kraljestvu) uniči tisto zagrinjalo, ki zagrinja vsa ljudstva,

in tisti zastor, ki je razprostrt čez vse narode. Smrt bo požrta za vekomaj; in Gospod, Jehova, obriše solze z obličij vseh in ljudstva svojega sramoto odpravi z vse zemlje. Kajti govoril je Jehova. In poreko tisti dan: »Glej, Bog naš je ta! čakali smo ga, da nas reši; ta je Jehova, ki smo ga čakali! Poskakovali bomo in se radovali zveličanja njegovega!

To svetopisemsko mesto pomeni, na kratko razloženo, da bo Bog nudil obilo hrane vsem, in vsakdo, ki bo delal pravo, bo imel enak delež na vsem. Za njegove vlade ne bo nihče sleparil drugega. Nobenega povoda ne bo za varanje in sleparstvo. Hudobnež, ki je zagrnil narode na zemlji v temo, se bo moral popolnoma umakniti. Na zemlji živeči bodo obnovljeni v popolnosti telesa in duha. Vaši ljubljeni rajni se bodo vrnili iz grobov in bodo imeli priložnost, pokoriti se in živeti. Obrisane bodo grenke solze, ki jih danes preliva toliko ljudi, in ljudje bodo živeli v medsebojnem miru in zadovoljnosti. Mnoga stoletja je bil vsakdo, kdor je resno služil Bogu, izpostavljen sramotenju onih, ki ne ljubijo Boga. To stanje se bo popolnoma spremenilo. Vsi bodo prišli do tega, da bodo poznali Boga, od najmanjšega do največjega, in spoznali bodo, da je predprava in dolžnost, pokoriti se Bogu, mu služiti in častiti njegovo ime. Ljudje na zemlji bodo potem popolnoma potolaženi in bodo medseboj govorili: »To je natančno tisto, kar smo pričakovali, in sedaj smo to iz Božjih rok sprejeli!«

Če je vse to, kar sem navedel, resnično, potem morate brez nadaljnega priznati, da bo prineslo tolažbo onim, ki v to verujejo. Brez vsakega dvoma je vse resnično. Spoznanje teh dejstev bo osvobodilo človeštvo težkih bremen in jim dalo sposobnost, da bodo nadloge sedanjosti potrpežljivo prenašali, ker bodo dobro vedeli, da so na pravem potu in da bo kmalu prišla popolna pomoč. Če boste Vi črpali tolažbo iz teh resnic, pripovedujte svojim bližnjim o tem, da se bodo tudi oni potolažili. Modrost, tolažba in življenje izvirajo od Jehove Boga. (Pregovori 3 : 13, 14).

Kje boš v vstajenju?

V življenju vsakega trezno mislečega človeka je čas, ko razmišlja o tem, kaj je njegov večni namen. Življenje je zanj najdragocenejše, kar ima, ker bi brez življenja ne mogel uživati sreče. Z grozo čuti, kako se mu zajeda bolezen v meso in kosti in vidi, da mu smrt zre v obraz. Če bi mogel izvedeti, katere možnosti skriva bodočnost zanj, bi to rad storil. Gre v katerokoli cerkev in tam sliši, kako duhovnik pripoveduje, da pridejo vsi zvesti udje cerkve ob svoji smrti takoj v nebеса, hudobni ali brezbožni ali pa tisti, ki s cerkvijo ne soglašajo, pa pridejo ob svoji smrti brez odloga v večne muke. Kdor išče resnico, zapusti nato cerkev globoko razočaran. In po pravici je razočaran. Kajti duhovnikove trditve, ki jih je slišal, niso resnične.

Poglejmo si pa sedaj biblijsko pričevanje, kjer bomo našli zadovoljiv odgovor na vprašanja. Smrt in vstajenje Jezusa Kristusa nam — kakor izjavlja Sv. pismo — popolnoma jamči za to, da bo Bog ob svojem določenem času poklical mrtve iz grobov in dal vsem priložnost, doseči življenje. Tu vstaja pred nami vprašanje:

Če bi bili vsi pokorni Bogu, ali bi sprejel vse v nebesa? Sv. pismo odgovarja: Ne! Torej, če hočete izvedeti, kaj nam Biblija o tem jasno pove, boste lahko sami ugotovili, kje boste najbrž v vstajenju.

Petdeseti dan po vstajenju Kristusa Jezusa je znan kot binkošti. Ta dan označuje trenutek, ko se je odprla pot, ki omogoča človeku priti v nebesa. Pred Jezusovim vstajenjem ni prišel nikdar noben človek v nebesa, kakor je Jezus jasno izpričal (Janez 3 : 13). O binkoštih pa je začel Bog izbirati razred mož in ženâ, ki so postali prostovoljni nasledniki po stopinjah Jezusa Kristusa. V ta namen je razposlal Gospod svoje učence, da bi pridigali o Kristusovi smrti in njegovem vstajenju, o njegovem drugem prihodu in o kraljestvu, ki ga bo potem ustanovil. Ti zvesti učenci se niso nikakor potrudili, da bi spreobrnili svet, ker jim Bog tega ni niti naročil niti jih za to pooblastil. Razumeli so, da bo odtlej do Kristusovega povratka delo njegovih naslednikov v tem, da bodo pridigali resnico o kraljestvu, in da bo posledica te pridige, da bo izbrana mala gruča ljudi, da bodo сведoki za Božje ime in besedo. Od Jezusa so izvedeli, — kakor priča sedmo poglavje Razodetja — da bo število na ta način izmed ljudi izvoljenih, ki naj bi tvorili kraljestvo, omejeno na 144.000. Zato je govoril Jezus o njih kot o »mali čredi«. Jezus je rekel, da mu je Bog obljubil kraljestvo, in povabil je svoje zveste naslednike, naj so z njim deležni tega kraljestva. Rekel

je (Lukež 12 : 32): »Ne boj se, mala čreda! Kajti Oče vaš je sklenil, dati vam kraljestvo.« Jezus je svojim naslednikom razločno izjavil, da bo ob svoji vrnitvi ustanovil to kraljestvo, in da bodo nato vse delili z njim, da pa morajo do tega časa čakati.

Da podpre ta sklep, je rekel Pavel po mnogih letih zveste službe (2. list Timoteju 4 : 7, 8): »Bojeval sem dobri boj, dokončal tek, ohranil vero; že mi je pripravljen pravičnosti venec, ki mi ga podeli Gospod tisti dan, pravični sodnik; a ne samo meni, ampak tudi vsem, ki so ljubili prihod njegov.« V tem tekstu se poudarja, da ne more noben kristjan dobiti plačilo pred drugim Kristusovim prihodom, in potem le pod pogojem, če je bil zvest do smrti. Soglasno s tem je rekel Jezus svojim naslednikom: »Bodi zvest do smrti, in dam ti venec življenja.« (Razodetje 2 : 10).

To nam hipoma razodene, da se ti teksti ne nanašajo na ljudi na zemlji v splošnem, temveč da jih nanašamo le na one, ki so zvesti kristjani in ki so Bogu in Kristusu zvesto vdani do smrti. Svoje plačilo sprejmejo v vstajenju. Kje bodo torej v vstajenju? Odgovor najdemo v 20. poglavju Razodetja, kjer izvemo, da bodo deležni najodličnejšega vstajenja in da bodo vekomaj pri Gospodu v nebesih. Šesti verz se glasi: »Blazen in svet, kdor ima delež v prvem vstajenju; do teh druga smrt nima oblasti, marveč duhovniki bodo Božji in Kristusovi, in bodo ž njim kraljevali tisoč let.« Plačilo teh zvestih je, da

bodo s Kristusom deležni njegovega kraljestva. To pomeni, da morajo, dokler so na zemlji, biti popolnoma vdani Bogu, Gospodu, in Kristusu, da morajo dokazati zvestobo in razumno opravljati službo Božjo; potem bodo ob vstajenju sprejeti v nebesa. Jasno je, da so pridigarji varali ljudi, ko so jim pravili, da pridejo vsi dobri člani cerkve ob svoji smrti v nebesa.

Duhovniki so ljudstvo tudi napačno poučili o teh, ki ne pridejo v nebesa. Nihče ne gre v večne muke, ker Bog ni pripravil takega kraja. Mučenje je popolnoma nezdrujljivo s pravičnostjo in ljubeznijo in zato ni mogoče, da bi Jehova koga mučil. Po svojem preroku Jeremiji pravi, da ni nikdar mislil na tako grozoto. Večna muka je nauk, ki ga je vpostavil hudič.

Ali ni dolžnost zvestih Kristusovih naslednikov poskušati, dokler so na zemlji, spreobrniti svet, pridobiti kolikor mogoče veliko duš za nebesa? Ne; takšen nauk je zopet prevara, ki se je je poslužil hudič za sleparjenje ljudi. Biblija naj tu odgovori, zakaj je Bog izbral malo število onih, ki jih vzame v nebesa. Iz Dejanj apostolov pogl. 15. verz 14, 15, 16, 17 navajam te-le besede: »Bog je najprvo obiskal narode, da bi izmed njih prejel ljudstvo imenu svojemu. In s tem se ujemajo besede prorokov, kakor je pisano: 'Potem se vrnem ... da ljudje, ki ostanejo, poiščejo Gospoda.'«

Nihče ne more iskati Gospoda, dokler ne ve ničesar o njem. Milijarde poganov so, ki niso

nikdar slišali o Božjem in Kristusovem imenu in ki so umrli popolnoma v nevednosti o tem, kaj je Bog pripravil za odrešenje. Več milijard ljudi je živelo v deželah »Krščanstva«, ne da bi kaj izvedeli o Božjih ukrepih za njihovo odrešenje. Še danes je mnogo milijonov ljudi na zemlji, ki nimajo pojma o teh milostnih ukrepih. Vsem tem je treba pomagati, da spoznajo resnico; kajti tako razločno razglasuje Biblija.

Ko je Jezus govoril o mrtvih in nevednih, je rekel: »Bliža se ura, ko bodo vstali vsi, ki so v grobovih; tisti, ki so delali dobro, k vstajenju življenja, drugi pa k vstajenju sodbe.« Sodbe ne more biti brez zasliševanja ali preiskave in nobena taka preizkušnja se ne more vršiti brez vednosti tistega, ki ga zaslišujejo. Zato je treba poganom najprej omogočiti, da spoznajo resnico in jim tako dati priložnost, da jo ali sprejmejo ali pa zavrnejo. Ali bo kdo izmed njih imel priložnost, priti v nebesa? Ne, ker ne bo nihče več prišel v nebesa, ko se bo kraljestvo Božje popolnoma uvedlo. Katera priložnost pa se jim bo nudila, da bodo lahko deležni sreče življenja? Kje bodo pač na dan vstajenja in sodbe?

V Izaijevi prerokbi v petinštiridesetem poglavju je Jehova rekel to-le: »Ustvaril sem zemljo in človeka na njej. Tako pravi Jehova Bog sam, obrazovatelj zemlje in stvaritelj njen; ni je ustvaril puste, ampak upodobil jo je v prebivanje.« Nadalje pravi (Izaija 46:11): »Načrt sem napravil, pa tudi izvršim tisto.« Te Jeho-

vine besede so razločne in izrečne, in niti najmanj ne smemo dvomiti, da se bodo izpolnile. Ustvaril je zemljo, da bi bila človeku večno bivališče. Bog je ustvaril zemljo in nato človeka za zemljo. Dal je človeku pravico, živeti na njej pod pogojem popolne pokorščine.

Satan je zapeljal človeka k upor in ga je vodil v smrt, zato pa je človek izgubil pravico bivati na zemlji. Prostovoljna žrtev Jezusa Kristusa je vse te pravice nanovo kupila za človeka in ob določenem času jih bo Bog človeku vrnil. To je ljubezniv Božji ukrep v prid človeku. Dal po človeštvu pravico, bivati na zemlji in bo v ta namen postavil človeka pred preiskavo in sodbo. V listu Rimljanom je zato zapisano, da je večno življenje za človeka Božji dar po Kristusu Jezusu. Ljudje, ki o tem daru ničesar ne vedó, bi ga tudi ne mogli sprejeti, in zato jih je treba najprej pripraviti do tega, da spoznajo ta dar.

Bog ni nikdar obljubil, da bodo vsi ljudje prišli v nebesa. Nasprotno, nebeško plačilo je določeno samo za tiste, ki bodo zvesti in resnični Jezusovi nasledniki, in sicer v dobi med binokostmi in do ustanovitve kraljestva. Kristus se je sedaj vrnil in njegovo kraljestvo je tu. Izbiranje zvestih kristjanov je skoraj končano in kmalu se bo začela za človeka sreča. Kakšno srečo bo prejel?

V Dejanjih apostolov 3 : 20, 21 beremo ta-le odgovor: »Bog Gospod pošlje za nas določenega

Maziljenca Jezusa Kristusa, ki ga sicer mora nebo sprejeti do časov preuredbe vsega, kar je Bog povedal z usti svetih prerokov svojih od nekdanj. Iz tega sledi, da pomeni preuredba, da bo imelo vse človeštvo, izvzemši onih, ki bodo sprejeti v nebesa, priložnost, postati spet popoln človek in živeti večno na zemlji. Knjiga »Osvobojenje« razlaga vzrok velike izgube in človeškega trpljenja, njegov odkup, vstajenje in popolno osvoboditev. Priskrbeti bi si morali to sredstvo, ki Vam pomaga pri proučevanju Biblije in se iz njega učiti, kje lahko najdete vse svetopisemske tekste, ki dokazujejo te velike resnice. Knjigo Vam bodo prinesli možje in žene, ki hodijo od kraja do kraja, zato da pomagajo ljudem razumeti Sv. pismo.

O teh, ki bodo od mrtvih vstali, je zapisal prerok Izaija (35 : 10): »Odrešenci Jehovini se povrnejo ter pridejo na Sion s petjem, in večno veselje bode nad njih glavo; veselje in radost jih objame, a žalovanje in zdihovanje pobegne.«

»Sion« pomeni veliko Božjo organizacijo in izraz »Odrešenci Jehovini« velja za vse ljudi, kajti Jezus je umrl v korist vseh. Ljudi so ohranili slepe napram resnici, kakor da bi imeli obraz zažrnjen s pajčolanom, zato da ne bi mogli videti. Bog je rekel po svojem preroku Izaiji v 25. poglavju, da bo takrat, ko bo kraljestvo že delovalo, uničil ta pajčolan ali pokrivalo, s katerim so bili ljudje zažrnjeni, tako da lahko potem vidijo resnico. Potem bo požrl smrt za več-

no; Bog Gospod bo z obličja vseh obrisal solze in odstranil bo z zemlje sramoto svojega ljudstva. Ta svetopisemski izrek nas razločno uči, da bodo poslušni za časa kraljestva dobili življenje in vso srečo, ki je z njim v zvezi, in da naj živijo na zemlji.

Na svetu vlada sedaj sebičnost. Ljudje si ne zaupajo medseboj in nepoštenost in krivica se je razširila med ljudstvi. V kraljestvu kaj takega ne bo več mogoče. Prerok Izaija (26 : 9) pravi, da se bodo prebivalci zemlje učili pravičnosti takrat, ko bodo Gospodove sodbe na zemlji. Revščina je bilo eno največjih prokletstev na zemlji. Siromaki so bili vedno zatirani od malega števila bogatinov. Zemlja in hiše so last nekaterih, dočim se šibkejši stiskajo po tesnih stanovanjih. Ob času preuredbe bo vsaka oseba imela ugoden položaj; vsak bo imel svojo hišo in bo bival v njej, noben trdosrčen hišni lastnik ga ne bo strašil in podil. To so trdna zagotovila, ki jih daje ljudstvu Božja beseda.

Bog je obljubil, da bo napravil zemljo krasno in da jo bo napravil za prijetno bivališče popolnemu človeku. Puščava bo cvetela kakor roža, zemlja bo rodila obilo sadu za ves človeški rod. Tako je Bog uredil za človeka vse v svoji milosti. Sedaj lahko vidite, kje boste mogoče ob vstajenju. Če ne sledite zvesto Jezusovim stopinjam, ni za Vas možnosti priti v nebesa. Če pa ste poslušni Bogu in sledite pravičnosti, boste lahko živeli na zemlji. Dolžni

ste, sebi in drugim pridobiti spoznanje resnice in pomagati drugim, da jo tudi razumejo. Vzgojni pohod, ki se vrši sedaj povsod, bo dal ljudem možnost, doseči resnico. Čeprav zadene ta pohod mnogokrat na odpor, se bo vendar uspešno nadaljeval. Kajti Bog je obljubil, da bo resnica še naraščala, dokler ne bo napolnila cele zemlje tako kakor pokriva vodovje morsko dno. Potrudite se, da spoznate Božje dobrote, ki jih ima Bog pripravljene za Vas in za vse, ki so mu pokorni. Delajte to, kar je prav, v čast in slavo Božjo.

Jehovine zahteve

Milijoni ljudi v deželah takozvanega »krščanstva« poslušajo danes svarilno poslanico, ki jo oznanja Jehova po svojih svedokih. Milijoni vidijo, da bo v bližnji bodočnosti Jehovina mogočna roka udarila »krščanstvo« in vso satanovo organizacijo in da bo to najstrašnejša bridkost, ki jo je kedaj doživel svet. Sv. pismo pa tudi napoveduje, da milijoni sedaj živečih ljudi ne bodo nikdar umrli, temveč da bodo preživeli to stisko in dobili priliko, biti Bogu pokorni in tako doseči večno življenje. Mnogi vprašujejo: Kaj bo Bog zahteval od onih, ki bodo preživeli bridkost in ki jim bo dal srečo življenja? Poskušal bom odgovoriti na ta vprašanja v zmislu Božje besede.

Jehovina beseda je zmeraj pravilna in vsakdo se lahko z zaupanjem zanese nanjo. Normalni ljudje hrepenijo po večnem življenju, polnem sreče. Zapisano je (Janez 17 : 3): »Večno življenje je pa to, da spoznajo tebe, edinega resničnega Boga in katerega si poslal, Jezusa Kristusa.« Potem takem je največje važnosti, spoznati Jehovo in vrhovnega izvrševalca nje-

govih sklepov, Kristusa Jezusa. Božja volja je, da dobi vse človeštvo priliko, sprejeti to spoznanje. Jehova je dal sredstva, s katerimi lahko ljudje to spoznanje dosežejo. Dal jim je svojo besedo, ki jo imenujemo Biblijo ali Sv. pismo. Napočil je od njega določeni čas, ko naj ljudje Biblijo razumejo. Dopustil je, da se razlaga Biblije v tiskani obliki prinaša ljudem, zato da bi izvedeli, katera pot vodi k večnemu življenju. Jehova pošilja svoje svedoke s poslanico upanja ljudem v stanovanja, zato da jih usposobi, spoznati pot, ki jo je Jehova odprl zanje. Po tej poti bodo lahko povedeni skozi čas bridkosti in nato se jim bo nudila prilika, doseči večno življenje in neskončno srečo.

Koga bo torej Jehova varoval in očuval in varno povedel skozi veliko stisko, znano kot »Harmagedonska bitka«? Jehova govori po svojem preroku Zefaniji tem ljudem dobre volje (Zefanija 2 : 23): »Preden pride nad vas to gota srda Jehovinega, iščite Gospoda! Iščite pravičnost, iščite ponižnost; morda dobite skrivališče ob dnevu jeze Jehovine!« Očitno misli, da bi naj bili Vi pod varstvom, pod pogojem, da ne iščete samo pravičnosti, temveč da še nadalje hodite po poti pravičnosti. Kako pa lahko iščemo pravičnost? Jehova Bog je povsem pravičen. Tudi njegov Sin Jezus Kristus je pravičen. Iskati resnico pomeni torej pridobivati spoznavanje o Jehovi in njegovem ljubljenem Sinu in se po njem ravnati. To spozna-

vanje si pridobivamo, če proučujemo besedo Božjo s pošteno in odkritosrčno željo, seznaniti se s tem, kar je prav, in to tudi delati.

Učeniku postave, ki je prišel k njemu in ga vprašal, kaj naj stori, da doseže večno življenje, je Jezus odgovoril — kažoč na Jehovino navado — na sledeč način (Lukež 10 : 27): »Ljubi Gospoda, Boga svojega, iz vsega srca svojega in iz vse duše svoje in iz vse moči svoje in iz vse pameti svoje, bližnjega svojega pa kakor samega sebe.« Jehovo na ta način ljubiti, pomeni, mu biti popolnoma in brez pridržkov vdan. To pomeni, da se morate Vi, če hočete spoznati Jehovo in njegov ukrep za odrešenje po Kristusu Jezusu, postaviti popolnoma in brez pridržka na stran Boga, Gospoda. To pomeni posvetitev ali soglašanje, da storite, karkoli je Božja volja glede Vas. Ta dogovor sklenete, če Bogu naskrivaj rečete, da zaupate v njegov ukrep o odrešenju po Kristusu, da ste pripravljeni storiti vse, kar je njegova volja, da se postavljate na njegovo stran in obljublimate, mu biti pokorni. Na ta način boste iskali pravičnost. Nadalje govori Gospod onim, ki jih bo v času stiske varoval: »Iščite ponižnost! (Drugi prevajajo: krotkost).« Biti ponižen ali krotek pomeni, se dati rad poučiti, t. j. biti ukaželjen in voljan, se poučiti. Samo takim obljublja Gospod, da jih bo vodil. Velika zadeva, ki se mora odločiti, je Jehovino ime. V korist krotkih je v psalmu 31 : 3 zapisana naslednja molitev: »Kajti

skala moja si in trdnjava moja, torej zavoljo imena svojega me vodi in me spremljaj.« Ob-ljuba, ki jo njim daje Gospod, je zapisana v psalmu 25 : 9: »Vodi krotke, da hodijo po pravi-
ci, in krotke uči pot svoj.« Tiste, ki se hočejo poučiti in iščejo ponižnost in pravičnost, s tem da raziskujejo Sv. pismo, bo Jehova poučil in jih vodil ob uri stiske in zbežanosti.

Vprašali boste: Kako naj se poučim? Torej, ali imate Biblijo? Ako ne, si jo kmalu priskr-bite. Rekli boste: Ne vem, kako naj proučujem Biblijo in kako naj najdem v njej resnico, ki bi Jehova hotel, da jo spoznam. Za ta slučaj je dal Jehova objaviti knjige, kjer so biblijski teksti in navodilo, kje jih v svoji Bibliji najdete. Na-ročil je svojim zvestim svedokom, naj nosijo to tiskano poslanico k ljudem, da se učijo, kaj je v Bibliji in tako zvedo, kaj je Božja volja. Je-hovini svedoki ne prihajajo morda k Vam s po-slanico kakega človeka; kajti poslanica ali nauk kakega človeka je pomanjkljiv in nezadovoljiv. K Vam prihajajo s poslanico Božje besede, resni-ce. To so Božji sli. Bog jim je naložil sedaj od-govorni posel, da so njegovi svedoki in da Vam prinašajo poslanico; potem boste Vi sami odgo-vorni za to, da poslušate poslanico resnice, jo upoštevate in ji sledite.

Rekli boste: Res verjamem, da je strašna bridkost tik pred nami, in vem, da je moj edini varuh Gospod. Kaj zahteva sedaj Gospod od mene, zato da me bo ščitil, me povedel skozi

stisko in mi nato ponudil priliko, dobiti življenje? Odgovor na to vprašanje se glasi (Miha 6:8): »Naznanil ti je, o človek, kaj je dobro; in kaj zahteva Jehova od tebe, nego da strežeš pravici in ljubiš usmiljenje in da hodiš ponižno z Bogom svojim?«

Učiti se morate, da z vsemi pravično ravnate, in to pomeni, da morate pravo storiti. To točno soglaša z Božjim zakonom, ki ga je omenil Jezus, ko je rekel možu, naj ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. To je, da morate Vi, ki želite, da bi drugi z Vami vedno prav ravnali, tudi vedno po tem stremeti, da ravnate prav s svojim bližnjim. Vaš sočlovek je Vaš bližnji neglede na stopnjo njegovega uboštva, bivališča, rojstva ali položaja. Prav ali pravično morate ravnati, ker zahteva to Jehova od vseh, ki mu hočejo biti v dopadenje. Napram Bogu in pravičnosti morate biti pošteni in resnični.

Poleg tega zahteva Gospod od Vas, da ljubite pravičnost. To pomeni, da morate biti polni dobrote za soljudi. Lahko se zgodi, da imate možnost, kaznovati koga, ki Vas je osebno oškodoval. Če hudobnež odkritosrčno obžaluje svoj čin in Vas prosi odpuščanja in se tudi trudi, da bi dokazal svojo odkritosrčnost, potem bi morali biti usmiljeni z njim. Če pa je za takega človeka res potrebna kazen, jo prepustite Gospodu; kajti Gospod je rekel: »Moje je maščevanje; jaz bom poplačal.« Kdor ljubi usmiljenje, ne bo imel zlobne želje, škodovati kakemu stvořenju.

Gospod zahteva tudi, da »ponižno hodiš s svojim Bogom.« To pomeni, da ste priznali Jehovo za svojega Boga in Kristusa Jezusa za svojega Odrešenika in voditelja Božje organizacije. Privolili ste, delati po Jehovini volji in njegova Beseda nam pove, kaj je njegova volja. Ponižno hoditi pomeni torej, pokoriti se Božji volji, ki je izražena v njegovi besedi. Zato je potrebno, da raziskujete Božjo besedo in iščete, kaj je njegova volja, ki se ji morate zmeraj pokoriti, ne pa volji ljudi, ki je nasprotna volji Božji. Kdor Gospodu brezpogojno zaupa in ljubi Jehovo, tega bo vodil, in taki bodo vneto ubogali njegovim zapovedim. Ponižno hoditi, pomeni, živeti v veseli podložnosti Božjemu vladanju in volji.

V Psalmu 41 : 1, 2 je zapisano: »Blagor mu, kdor se sočutno ozira na siromaka: ob dnevu nesreče ga otme Jehova. Jehova ga bo zaslajal in ga ohranil življenju, da ga bodo blagrovali na zemlji; in ne izdajaj ga želji sovražnikov njegovih.« To pomeni, da se ozira na siromaka, kdor hoče ugajati Bogu. Kdo pa so siromaki? V prvi vrsti so siromaki tisti, ki zvesto sledijo stopinjam Jezusa Kristusa, to so Jehovini svedoki. Enaki svojemu mojstru, Kristusu Jezusu, so krotki, od srca pobožni in ubogi v duhu; takšen je bil Gospod, ko je bival na zemlji, kakor je sam pričal. O teh zvestih naslednikih je rekel Jezus: »Blagor ubogim v duhu, ker njih je nebeško kraljestvo.« (Matevž 5 : 3). To pomeni, da boste prijazni in pozorni napram tistim, ki se

krotko in ponižno pokorijo Božji volji in Vam prinašajo poslanico resnice, ker služijo Bogu Gospodu in njegovemu kraljestvu. Kdor je pozoren in prijazen z Jehovinimi svedoki, dokazuje s tem, da ljubi Jehovo in Kristusa Jezusa in posebno tem je Jezus v Matevžu 25 : 34-40 obljubil srečo kraljestva. Ta zahteva pomeni še, da ne boste zatirali teh, ki so siromašni na dobrinah tega sveta, temveč da boste prijazni in obzirni z vsemi. Če boste še dalje proučevali besedo Božjo, boste videli, kako lahko hodite v pravičnosti in kako boste sprejeli dobrote, ki Vam jih Bog hoče dati.

■ Če bi se bližal silen vihar in bi vlada izdala posebne naredbe, kako naj se prebivalstvo varuje pred njim, bi gotovo vneto uvaževali te naredbe in ubogali. Gotovo je, da se nad svetom naglo zbira največji vihar ali najstrašnejši čas bridkosti, kar jih je doživel svet; Jehova Bog je izdal svoje naredbe in Vam jih poslal po svojih svedokih. V njih seznanja vse dobro misleče ljudi, kako lahko najdejo varstvo med strašnim viharjem in kako bodo lahko prišli zdravi in celi skozi njega. Če želite pravičnost in večno življenje, je zelo važno za Vas, da pridno uvažujete Jehovine naredbe in se poučite, kako Vam bo pomagal skozi bitko dneva Boga, Vsemogočnega. Knjige, ki Vam jih prinašajo Jehovini svedoki, Vam omogočajo, dobiti vsako zaželeno pojasnilo o tem. Seznanite se z Jehovino potjo in blagoslovljeni boste, kakor je zapisano v

Pregovorih 3 : 5, 6: »Upaj v Jehovo iz vsega srca svojega, na umnost svojo pa se ne zanašaj. Na vseh potih svojih ga spoznavaj, in on ravne naredi steze tvoje.«

Jehovin milostni ukrep za odrešenje človeštva je naslednji: Kri njegovega ljubljenega Sina je bila prelita zato, da se priskrbi odkupnina za človeštvo; Božje kraljestvo pod Kristusom, zakonitim vladarjem zemlje, bo napravilo prosto pot, po kateri lahko hodi človek do svoje popolne obnovitve; in v času, od Boga določenem, bodo vse ljudi spravili do spoznanja resnice, zato da bi imeli priložnost, sprejeti Jehovina sredstva za svoje odrešenje in za svoj blagor in bi se po njih ravnali. Sedaj je napočil čas, ko naj ljudje dobre volje poslušajo to poslanico resnice in se z njo okoristijo. Ljudstvo jasno vidi, da ljudem in človeškim načrtom ne more zaupati. Jehovin prerok jim sedaj govori: »Blagor vsem, ki zaupajo Jehovi!« Jehovi in njegovemu kraljestvu pod Kristusom pa ne morete zaupati, dokler o teh velikih resnicah ničesar ne veste. Vam v prid je dal zato sedaj Bog sredstva, po katerih lahko izveste za čudovite resnice, ki so v besedi Božji, zato da ste zmožni, postaviti se na njegovo stran, in da lahko delujete in živite po njegovih zahtevah. Nihče si ne more za Vas pridobiti tako spoznanje. To mora storiti vsak zase. Lahko pa si medseboj pomagamo, tako da drug drugega opozarjamo na te velike svetopisemske resnice. Vsi dobro misleči, ki žive sedaj na zemlji, spozna-

vajo Jehovine zahteve in jih pridno izpolnjujejo, bodo privedeni skozi Harmagedonsko bitko. Milijoni takih dobrih ljudi so danes na zemlji in zato se nam zaupno zagotavlja, da milijoni sedaj živečih ne bodo nikdar umrli. Seznanite se z resnico in našli boste pot v življenje.

Blaginja

Dnevi nesreče so prišli sedaj nad svet in trpljenje ljudstva je vedno hujše. V vseh deželah je velika beda in zmedenost in človeška srca koprné v strahu pred bližajočimi se dogodki. Dolgo so uspevali ponosni, trdosrčni in brezbožni ljudje. Sedaj pa, na dan nevarnosti, se je tudi njih lotil nemir. Bog je po svojem preroku Joelu napovedal dan, ko bo vsako obličje prebledelo od strahu in tesnobe. Rekel je tudi, da bo to stanje prevladovalo na dan Jehove, neposredno pred padcem »Krščanstva«. Prerokbe in dejstva se točno ujemajo in dokazujejo, da smo doživeli tisti veliki dan.

Po svetovni vojni so širokoustno obljubljali, da je napočila doba trajne blaginje. Bila je to doba začasnega tržovskega podviga, ko so nekateri imeli uspeh in so obogateli; toda vrednost njihovega bogastva naglo pada, mnogim drugim pa primanjkuje hrane in obleke. Če izvemo, da je Bog po svojem preroku že davno napovedal ta bedni položaj, in da njegov nastop naznanja konec sveta, in če vidimo, da se v sedanjosti vršijo dogodki, ki točno izpolnjujejo prerokbo,

če vse to vidimo, bi to moralo biti vzrok, da se vsi misleči ljudje poglobijo v besedo Božjo, zato da doženejo vzrok, če je to mogoče, in pa kaj bo prinesla človeku bodočnost. Ko opozarjamo na tem mestu na vse to, je naš namen, spraviti ljudi do tega, da proučujejo Biblijo in da se sebi v korist seznanjajo z resnico.

Blaginja pomeni, imeti uspeh pri svojih naporih, prilastiti si dobre in zaželjene stvari. Le malo število ljudi na zemlji ima to, kar si želi in kar je dobro. Banke so polne denarja, shrambe polne žita, skladišča polna bombaža; vzlic temu je za delavce skoraj nemogoče, nabaviti si potrebno hrano in obleko. Ljudje, ki so pred kratkim še razpolagali z nekaterimi sredstvi, izgubljajo danes celo lastna bivališča. Vsi človeški načrti se izjalovljajo in gospodarski in politični položaj postaja vedno težji. Biblija nam pove vzrok za to in ta je v kratkem naslednji: Satanov svet je končan, pahnili so ga iz nebes na zemljo in napočili so dnevi bridkosti, kakor je Gospod napovedal. V 12. poglavju Razodetja je zapisano: »Gorje narodom na zemlji, kajti satan je prišel doli k vam in ima veliko jezo; ker ve, da ima malo časa.« Zato obupno poskušaj, da bi vse ljudi odvrnil od Boga. Po preteku te kratke dobe bo Bog satanovo organizacijo in njegovo oblast popolnoma uničil. Uvažujte Božjo besedo in pazite na njegovo izjavo o tem, kaj bo sledilo uničenju te pogubne organizacije, ki sedaj zatira ljudstvo.

V Jeremiji pogl. 23 verz 5 čitamo naslednji odgovor na to vprašanje: »Glej, dnevi pridejo, govori Jehova, ko zbudim Davidu Odraslek pravičen; in bo vladal kot kralj in razumno deloval... in to je ime njegovo, s katerim ga bodo klicali: »Gospod, pravičnost naša.« Tu imenovani mogočnej je Kristus, ljubljene sin Jehove, po katerem bo Bog blagoslovil vse narode in družine na zemlji, kakor je že davno obljubil. Absolutno gotovo je, da se bo ta obljuba izpolnila v času, ki ga je Bog določil, kajti v Izaiji pogl. 46 : 11 je zapisano, da je Jehova rekel: »Govoril sem in tudi storim, da pride tisto; načrt sem napravil, pa tudi izvršim tako.« Bridkost, ki je prišla sedaj nad narode na zemlji, močno opozarja ljudi na dejstvo, da je napočil višek in da je Božje kraljestvo tik pred nami. To naj bi vzpodbudilo vsakega dobro mislečega človeka k vnetemu raziskovanju Biblije, zato da se pouči, kako bo Bog v kratkem izpolnil svojo obljubo, in kako gotovo je, da bo ljudstvu darovana blaginja.

V Dejanjih apostolov 17 : 26 je zapisano, da je Bog vse narode človeštva napravil iz ene krvi, zato da bi bivali na zemlji in da je gotove čase vnaprej določil. Jehova je od začetka vedel, kdaj bo napočil ta čas krize in je odredil, da naj ob tem določenem času imajo ljudje priložnost, ga poznati. Zato je dal Bog sedaj obrniti pozornost na resnico, da bi lahko videli in vedeli, da je edino resnični Bog in da mora sreča vseh narodov izvirati iz njega. Bla-

ginje in sreče, ki je z njo v zvezi, so lahko narodi in ljudstva deležni le po Kristusovem kraljestvu. Vsi ti narodi imajo torej skupni interes, ker izvira vsa njih blaginja in sreča iz enega samega istega izvora.

Vesetje spremlja ljudsko blaginjo, njena beda in stiska pa rodi vzdihovanje in stokanje. V Pregovorih 29 : 2 je zapisano: »Ko se množe pravični, veseli se ljudstvo, ko pa gospoduje brezbožnik, ljudstvo zdihuje.« Nikdar ni bilo to bolj resnično kakor danes. Brezbožni imajo oblast, siromaki pa vzdihujejo; toda po Božji obljubi je napočil čas vlade pravičnega kralja, in zato je že blizu čas blaginje in veselja. Prav veliko dejanje pravičnega kralja je, da popolnoma odstrani vladarja teme, zato da za ljudstvo ni več ovir in se lahko uči pravičnosti in služi resnici. V Pregovorih 14 : 28 je zapisano: »V množici ljudstva je slika kraljeva; kjer se pa narod zmanjšuje, preti vladarju poguba.« To je še en dokaz, da se bo ljudstvu dobro godilo, kajti Kristus je Častitljivi, ki bo vladal v pravičnosti in bo večno obstajal. V Izaiji pogl. 4 vrste 6 je o tem pravičnem vladarju zapisano: »Vladarstvo pride na ramo njegovo; ime njegovo bo: Čudoviti, Svetovalec, Mogočni Bog, Oče večnosti, Knez miru. Pomnoževanju njegovega vladarstva in miru ne bode konca do vekomaj.«

Kdo bo deležen milosti večnega kralja? Ponosni, ošabni in zabaveželjni? Ne; kajti ti vsi bodo ponižani. Kdo bo torej sprejemal kraljevo

milost? V naslednjih svetopisemskih tekstih (Pregovori 22 : 11) najdemo odgovor: »Kdor ljubi srca čistost, v čigar ustnah biva miloba, nje mu je kralj prijatelj.« (Psalm 122 : 6). »V blaginji naj žive, ki ljubijo tebe!« (Psalm 145 : 20). »Jehova hrani vse, kateri ga ljubijo.« Boga ljubi, kdor mu je nesebično vdan, kdor je pošten, resničen in pravičnosti zvest, in kdor dela, kar je prav. Božje sodbe so prave in resnične; proti nikomur ni pristranski in nihče ne bo mogel imeti prednosti pred drugim. Po preroku Izaiji (28. pogl. verz 17) govori Gospod: »Pravo sodbo storim za pravilo in pravičnost za tehtnico.« Njegove sodbe bodo nepristranske in pravične.

Danes živi ljudstvo radi davčnih bremen v siromaštvu, državni dohodki se pa izdajajo po večini za vojne namene in za vzdrževanje krivičnih vlad. Pod Kristusovo vlado ne bo več vojne, in ne več zločincev, ki bi imeli kakorkoli posla z vlado. Vse se bo storilo za obči blagor in uspeval bo vsakdo, kdor ljubi pravičnost in dela prav. Slabih dejanj ne bodo več nagradili, temveč vsi, ki pravično delujejo, bodo blagoslovljeni z blaginjo. Kralj bo vladal v pravičnosti, in njegovi pozemski namestniki bodo izvrševali kraljeve odločitve v korist vseh. Kadar ljudstva ne bodo več tlačila davčna bremena, če bodo izginili iz življenja izkoriščevalci in sleparji, in če bo vlada ukrenila vse v dobrobit ljudstva, potem se bo začela prava blaginja in to bo srečen čas. Bog je povedal po svojem preroku Izaiji (26 : 7-9), kako bodo ljudje

klicali: »Pot pravičnega je ravna; naravnost ravnaš stezo pravičnemu. Da, na potu sodb tvojih, o Jehova, smo čakali; k imenu tvojemu in k spominu tvojemu je bilo hrepenenje duše. Iz srca sem ti želel pomoči in z duhom svojim znotraj sebe sem zgodaj (ali : vneto) hitel k tebi: zakaj ko zadevajo sodbe tvoje zemljo, se uče pravičnosti prebivalci sveta.«

Nadalje je v Izaiji (pogl. 11) zapisano o pravičnem kralju, da bo v pravičnosti sodil siromaka in da bo vse, ki hočejo, da jih pouči, z odkritostjo pripeljal na pravo pot. Nihče ne bo smel imeti radi svojega položaja ali bogastva katerokoli prednost pred soljudmi. To so prava pravila in ljudje naj bi se jih sedaj začeli učiti, ker jim bo njih poznavanje koristilo. Zato je v psalmu 41 : 1, 2 zapisano: »Blagor mu, kdor se sočutno ozira na siromaka; ob dnevu nesreče ga otme Jehova; Jehova ga bo zaslanjal in ga ohranil življenju, da ga bodo blagrovali na zemlji; in ne izdajaj ga želji sovražnikov njegovih.« Kdor krene zgodaj po poti pravičnosti, bo med prvimi, ki bodo sprejeli Božjo milost.

Že davno je ljudstvo nalagalo svoje težko zaslužene prihranke v bankah in kreditnih zavodih in te institucije so ta denar izposojale drugim, da so si zidali domove. Mnogo teh bank in posojilnic je sedaj skrahiralo in to ima za posledico, da je ljudstvo izgubilo svoje prihranke in da je mož, na čigar hišici je več hipotek, ob svoj denar in ob svoj domek. Kaj takega bo nemogoče pod pravično vlado kralja Kristusa

Jezusa. Kajti v Izaiji (65. pogl.) je zapisano, da bodo ljudje zidali hiše in v njih stanovali, da ne bodo več zidali hiš, ki jih jim bodo drugi lahko odvzeli. Sadili bodo vinograde in uživali njih sadove. Vsak bo imel svoj dom in bo jedel sad lastne trte, in nihče ga ne bo mogel strahiti, da lahko izgubi svojo lastnino; kajti Bog je zagotovil, da bodo nove razmere takšne. (Miha 4 : 4).

Skoraj vsakdo je zdaj bolan in trpi na nem. Ljudje so prisiljeni, izdati velik del svojega težko prisluženega denarja za zdravniške račune; kar pa ostane, vtaknejo čestokrat lastniki pogrebnih zavodov v žep. Kadar bo enkrat konec bolezni in trpljenja, bo tudi to pripomoglo, da bodo ljudje živeli v blaginji. Kri Jezusa Kristusa je rešila človeštvo smrti, in pod svojo vladbo bo obnovil poslušne v zdravju in življenju. Med dragocenimi obljubami, ki jih je dal poslušnim, so tiste, ki govorita o njih Jeremija in Izaija, namreč: »Prinesel jim bom zdravje in ozdravljenje, in ozdravil jih bom in jim razodel obilo resnice. Potem prebivalci ne bodo več rekli: »Bolan sem.« Ko je Jezus zrl v ta srečni čas, ki je sedaj tik pred nami, je rekel, da ljudje, ki bodo takrat živeli in se pokorili Božjemu zakonu, ne bodo nikdar umrli. Pot, ki vodi k večnemu življenju, je v tem, da spoznamo Boga in njegovega kralja. Pod Kristusovo vladbo bo krasota Božjega spoznanja napolnjevala vso zemljo in ljudje bodo od veselja vriskali.

Božja pravična organizacija se imenuje »Sion«, po kateri bo človeka učil resnico. Jehovini svedoki Vam prinašajo poslanico resnice, zato da ste v Božji organizaciji poučeni. Če pridejo ljudje na ta način do razumevanja resnice, potem bodo prišli s slavospevi v Sion, kakor pravi prerok; večno veselje bo nad njimi, bridkosti in vzdihljaji bodo izginili. To bo čas resnične in trajne blaginje.

HARFA BOŽJA

322 strani, cena Din 15.—.

Harfa Božja je jasna in lahko razumljiva združitev nauk Sv. pisma in je prav posebno primerna kot pomožno sredstvo za proučevanje Sv. pisma. Temeljni nauki Sv. pisma se v tej knjigi korenito obravnavajo v 10 poglavjih: 1. Stvarjenje, 2. Pravičnost razodeta, 3. Abrahamova obljuba, 4. Rojstvo Jezusa, 5. Odkupnina, 6. Vstajenje, 7. Tajnost razodeta, 8. Zopetni prihod našega Gospoda, 9. Povečanje cerkve, 10. Obnova,

in pozorni čitatelj lahko doseže na ta način v kratkem času globoko spoznavanje Sv. pisma.

Razlaga te knjige sloni na svetopisemskih izrekih in daje med drugim odgovor na sledeča, doslej nejasna vprašanja:

Kaj pomeni izraz »konec sveta?« — So bile bolezen, žalost in smrt že v Edenu znane? — Kaj je duša? — Zakaj so židje pričakovali in pričakujejo še danes Mesijo? — Kaj je namen Jezusovega zopetnega prihoda? — Kako, da se je že 30 let poprej vedelo za letnico 1914 kot pričetek svetovne vojne? — Ali ima sedanjí prevrat raznih vlad kako zvezo z zopetnim prihodom Kristusa? — Kako vemo, da se bodo na bojiščih umrli vojaki zopet povrnili na svoje domove? — Ali bo imela zemlja dovolj prostora za bivališče vseh sedaj živčih in onih, ki bodo vstali od mrtvih? — Katero zdravilno sredstvo priporoča Sv. pismo za rešitev socialnega vprašanja? — Ali bosta bolezen in smrt končnoveljavno izginili? itd. itd.

Naročbe je naslovili na združeno pisarno, Beograd
živčha Sv. pisma za ki glavju

BEGRAD, Miloša Raca 16

00000477689

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY.**Centrala, 117 Adams Str., Brooklyn N. Y. U. S. A.****V drugih državah:**

Argentiniija	Calle Cramer 4555,	Buenos Aires
Australija	7 Beresford Rd.,	Strathfield N. S. W.
Belgija	66, rue de l'Intendant,	Brüssel
Braziliija	Av. Celso Garcia 951	S. Paulo
Britanska Gvineja	Box 107, Georgetown,	Demerara
Chile	Ejercito 238,	Santiago
Kina	Box 1903,	Shanghai
Danska	Sondre Fasanvej 54,	Kopenhagen
Njemačka	Fuchsberg 4/5,	Magdeburg
Engleska	34, Craven Terrace,	London W. 2
Estonika	Suur Tartu-Maantee 72/3,	Tallinn
Finska	Väinämöisenkatu 27,	Helsingfors
Francuska	129, Faubourg Poissonnière,	Paris IX
Grčka	Lombardou 44,	Athen
Havana	Box 681.	Honolulu T. H.
Holandija	Camolaan 28,	Heemstede
Indija	40 Colaba Rd.,	Bombay 5
Jamaika B. W. I.,	151 King St.,	Kingston
Japan	58 Ogikubo 4-Chome,	Suginamiku, Tokio
Java	Post Box 59,	Batavia, Centrum
Kanada	38—40 Irwin Ave.,	Toronto 5
Korea	1-129 Sedaimon-Cho,	Seoul
Lotiška	Cesu Iela 11 Dz. 25,	Riga
Litavska	Aukštaičiu g-ve 6 b. 1,	Kaunas
Mexiko	Calzada de Melchor Ocampo 71,	Mexico, D. F.
Nova Zelandija	Box 252,	Wellington
Norveška	Inkognitogaten 28 b,	Oslo
Austrija	Halbesasse 26,	Wien VII
Poljska	ul. Rzgowska 24,	Lodz
Portugalska	Rua Carvalho Araujo 176—2, D.,	Lissabon
Rumunjska	Str. Crisana Nr. 33,	Bukarest 2
Švedska	Luntmakaregatan 94,	Stockholm
Švicarska	Allmendstrasse 39,	Bern
Španija	Calle de Cadarso 11,	Madrid
Straits Settlements	(Brit. Malakka), Post Box 566,	Singapore
Južna Afrika	Box 194,	Kapstadt
Trinidad B. W. I.	Tylova ul. 16,	Port of Spain
Čehoslovačka	Katona Jozsef u. 41 III/15,	Praha-Smichov
Madžarska	15 Apogbon St., Box 695,	Budapest
Zapadna Afrika		Lagos, Nigeria

Glede cen za literaturo v zgoraj navedenih državah se je vprašati pri navedenih podružnicah Watch Tower Bible & Tract Society. Nekateri izvodi literature so dobavljivi v 60 jezikih.

